

2021.11.23. Bibliaóra

Előfóhász: „⁴Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne. ⁵Boldog ember az, aki az ÚRba veti bizodalját, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz. ⁶URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni.” (Zsolt40,4-6) Ámen

Ének: 98.zsoltár 1-4: „ÉnekeljeteK új éneket...”

Előima: Urunk Istenünk! Kérünk adj új éneket a számba, hogy a Te nagy csodáidat ne szűnjük meg hirdetni és megénekelni.

Köszönjük Neked, hogy egy szájjal és egy szívvel tudjuk ma felemelni a Te felfoghatatlan igazságodat, hűségedet és erődet.

Köszönjük, hogy Te nem veszed le rólunk védő karod, hanem jobbadba kapaszkodhatunk ma is és kérhetjük, hogy szabadíts meg bennünket a gonosztól. Szakítsd el most gondolatainkat mindattól, ami nem szolgálja lelki épülésünket, hogy egyedül Rád figyeljünk és úgy akarjunk itt lenni, mint akik készek a hallásra, készek az ige megtartására és megcselekvésére.

Szentlélek Isten jöjj közénk! Fogadd el bűnbánatunkat és bűnvallásunkat, hiszen Te tudod mi az, amiben önmagunkat naponként megcsaljuk. Kérünk, Te irtsd ki szívünkből a harag, a gyűlölködés, az irigység, a bosszúvágy és a rágalmozás gyökerét. Teremts bennünk tiszta szívet, ami ma Neked tud énekelni, egyedül Rád akar és tud figyelni. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: Zsoltárok könyve 98

„¹Zsoltár. ÉnekeljeteK az ÚRnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja. ²Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát. ³Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását. ⁴UjjongjateK az ÚR előtt az egész földön! Örvendezve vigadjateK, zsoltárt énekeljeteK! ⁵ÉnekeljeteK az ÚRnak hárfakísérettel, hárfakísérettel zengő éneket! ⁶Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjateK a király, az ÚR előtt! ⁷Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók! ⁸Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak ⁹az ÚR előtt, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Énekeljétek! Ujjongjatok! Örvendezve vigadjatok!-ha szétnézünk magunk körül megvizsgálva az éppen zajló eseményeket nincs sok okunk énekelni, ujjongni, örvendezni és vigadni. S mégis ma Isten Igéje erre hív. S mégis az egész világ a címzettje ennek a zsoltárnak. S mégis új ének énekléséről olvasunk.

De vajon készek vagyunk új éneket énekelni?

Az ég és föld királya előtt mást nem is tehet a porszemnyi ember, aki már átélte az Úr csodáit és szabadítását. Mert új éneket csak az tud énekelni, akinek szájába új éneket adott az Úr és egy olyan új étellel ajándékozta meg, ami nem tud megfélemlkezni arról, hogy a szabadító Isten minden nap jelen van az életében.

A zsoltáros arra szólítja fel a gyülekezetet, hogy új éneket énekeljen, mert az Úr csodálatos dolgokat vitt véghez. Több zsoltárban is olvasunk az új ének énekléséről, sőt a Jelenések könyvében a következő áll: „és új éneket énekeltek ekképpen: Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél, és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;”(Jel5,9)

Kedves Testvérek! Egyetlen véghezvivője van a szabadításnak, az pedig maga az Úr. A szabadítás és az igazság, amit a népek szeme láttára jelentett ki az Úr a babiloni fogság megszüntetése volt. Az Úr megismerhető a Sínai hegyen adott törvényekből, de a szabadításait, ha figyelemmel kísérjük az Ószövetség és az Újszövetség lapjain, abból is láthatjuk, hogy kicsoda Ő. A „gondolt Izráel házára” nemcsak egy elszálló gondolat volt, -ami sokszor az ember irányából kimerül abban, hogy gondolkodok valakire imádságban vagy elmélkedek az életéről és helyzetéről-, hanem cselekedetekben megmutatózó, látható változásokat hozott a nép életében. Konkrétan „megmutatta szabadító erejét az Úr” igazsága uralkodik minden időben. Ezért nem éri meg igazságtalan helyzetekben túlgondolni dolgokat, mert a rendelt időben az Úr cselekszik. Az Úr jobbjára, az Ő szent karja nem veszített erejéből.

A „látták a földön mindenütt” mögött az a meglátás állt, hogy a föld közepén a választott nép lakik. Ezékiel prófétánál találkozunk azzal, hogy az összegyűjtött nép a világ közepén lakik. (Ez38,12) Így a környező népek a föld szélén laktak, ahol megszűnik a föld és kezdődik az óceán, emellett közel van a halál hazája.

De bármilyen ítélet vagy harag szóba kerül az Úr részéről, ami domináns minden időben: az a hűsége és a szeretete.

Az Úr hűsége abban is megnyilvánul, hogy ígéreteit megtartja. Az Úr szerető jóságát és hűségét, igazságát és hűségét egyidejűleg több zsoltár is magasztalja.

Drága Testvérek! A mi új énekünk meg tudja énekelni az Ő hűségét és szeretetét? El tudjuk mondani, hogy személyes életünkben mi az, amit az Úr hűségeként éltünk meg. Felismertük már, hogy nekünk olyan Istenünk van, aki hűségére és szeretetére alapozva elfogad bennünket és kész jobbával támogatni és megmenteni a rendelt időben?

Tudd megköszönni drága testvérem minden időben, hogy a hűséges és szerető Úr előtt el van készítve mindenkor a szabadítás útja. Ő egyszer véget vet minden testi és lelki fogságnak. Nem kell örökre eltérni elnyomóink fölényeskedését és képzelt uralkodását a nagy birodalomban. Nem kell a kézzel és nyelvvel kimért ütésektől tartanunk és félnünk, ha az Úr jobbába tudunk ma is kapaszkodni és tőle várjuk a szabadulást.

Az Úr hűséges és szeretet bennünket. S inentől kezdve van okunk az ujjongásra. Arra a fajta ujjongásra, ami az Úr előtt történik. Azelőtt az Úr előtt, aki királya-egyetlen uralkodója ennek a földnek. A hangszerek pedig abban az időben is kísérő eszközei voltak az örvendezésnek és a zsoltárok éneklésének.

Mennyire más, akár orgonával kísérve vagy anélkül énekelni. S ha ehhez még több hangszer is társul szinte az ember teste és lelke örvendezve vigad, örvendezve énekl a zsoltárokat. Mert az énekeink nem azt a célt szolgálják, hogy búskomor állapotunkban morogjuk őket, hanem kitárt tüdővel és szívvel énekeljük miközben a gyülekezeti tagjainkat az éneklés teszi a legaktívabbá és ezáltal is épülünk és szinte gyógyul a lelkünk.

Van kedvenc éneked drága testvérem? Van olyan zsoltár vagy dicséret, amit megélt szabadítás után akár ma is kész vagy elénekelni az Úrnak? Énekelj! Bátran vedd elő otthonodban azokat az énekeket, amelyeknek éneklése alatt egykor megtapasztaltad az Úr szeretetét, hűségét és szabadítását!

(Az én egyik ilyen dicséretem, amit felvételi alkalmával egy bizottság előtt kellett elénekelni a 274. dicséret: Ki Istenének átad mindent....)

Kedves Testvérek! A tenger, a folyamok, amik a zsoltárokból többnyire ellenséges jelleggel jelentek meg-most még azok is tapsolnak. Hangosan dicsérik az Istent.

Az Úr eljövételének meg lesz a hatása nemcsak a választott nép életében, hanem minden nép- az egész világ életében. Ő az egész föld bírása.

Zsolt82,8: „⁸Jöjj, Istenünk, légy bírása a földnek, mert minden nép a te örökséged!

Zsolt 94:2-5: „²Emelkedj fel, földnek bírása, fizess meg a gőgösöknek tetteikért! ³URam, meddig fognak a bűnösök, meddig fognak a bűnösök vigadni? ⁴Hangoskodnak, kihívóan beszélnek, kérkednek a gonosztevők. ⁵Tiporják, URam, népedet, nyomorgatják örökségedet.”

Zsolt 96:13: „¹³az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.”

S ahol megjelenik ott majd igazsága és békessége uralkodik. Így legyen! Ámen

Ének: 274:1: „Ki Istenének átad mindent...”

Újszövetségi igérész: Jakab apostol levele 1,19-27

„¹⁹Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, ²⁰mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát. ²¹Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket. ²²Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. ²³Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. ²⁴Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejt, hogy milyen volt. ²⁵De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete. ²⁶Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. ²⁷Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

„Tanuljátok...”, a tanítvány minden időben kész tanulni. Az Isten Igéjét olvasó és hallgató ember minden alkalommal tanul, ha megnyílik előtte Isten ígéreteinek gazdag tárháza. Jakab levelén keresztül, „szeretett testvéreim”-nek vannak nevezve a hallgatók, és olyan tananyag tárul eléjük, amit megéri újra és újra átismételni, hogy mélyen bevésődve az elmékbe, s teljes szívvel tudják szolgálni az Urat.

De a kérdés ma az, hogy az Ige hallgatójaként tudok annak megtartója is lenni?

Szinte mondatonként olyan tanításokat tartalmaz ez a fejezet, amikkel elsősorban életünket táplálja és tanít arra, hogy hogyan is épülhetünk lélekben. Mert nem elég istentiszteleteinket az Ige felolvasása előtt azzal kezdeni, hogy: Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom Isten Igéjét, hanem meg kell tudnunk élni a mindennapokban, hogy az én lelkem állapota és hitem erőssége az Úr által, az Ő Igéje által van feltöltve és újratöltve.

„Legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra...” Hallod szeretett testvérem? Hallod mit kér az Ige. Fülből kettőt kaptunk, szájból egyet. Tudunk dupla időt használni a hallásra? Meg tudjuk emészteni azt, ami megcélozza a fülünket úgy, hogy harag nélkül reagáljon a száj?

„Az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát.” A harag képes a kommunikációt úgy befagyasztani és kapcsolatokat szétszakítani, hogy közben a magát hívőnek nevező embert megfosztja az örömtől és a lelki egészségtől. Mert sok esetben kár a magyarázkodásért és a harag indoklásáért. Kutatók szerint minden második embernek gondja van a haraggal. De az Úr minden kutatás fölött hamarabb foglalkozik az ember haragjával, sőt tanít, útmutatást ad arra, hogy hogyan is bánjunk vele.

A problémáink megoldására nem a harag a kulcs. A harag akkor válik igazán bűnné, amikor az ember önmagát védi, amikor önző indokokból ered. Ef4,26-27: „²⁶Haragudhattok, de ne vétkezzetek: a nap ne menjen le haragotokkal, ²⁷helyet se adjatok az ördögnek.” Az ördög munkáját támogatja az, aki engedi fertőzni magát a haraggal és bűnné válik a harag, mert már a korlátot mi magunk eltoltuk. Csak gondoljunk bele azokba a beszélgetéseinkbe, ahol a megszólaló haragjából táplálkozva ránk zúdította mondanivalóját...vagy inkább emlékezzünk azokra a beszélgetésekre, ahol én magam szólaltam meg és mondanivalóm haragból táplálkozott. Boldog ember az, akinek nem jutnak eszébe ilyen helyzetek, sőt aki eddig úgy élte életét, hogy nem volt rá jellemző, hogy a harag legyen tanácsadója.

De a Ige egy másik helyen arról ír, hogy Isten előtt nincs igaz ember.

Róm3,13.14.: „Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámítanak, kígyóméreg az ajkukon; ¹⁴szájuk átokkal és keserőséggel van tele.

Isten Igéjét hallgatva el tudunk vetni magunktól minden tisztátalanságot? El tudjuk vetni a gonoszság utolsó maradványait is? Hogyan hallgatjuk Isten Igéjét? Ha felismerjük életünk egy-egy területén a harag hatását, hogyan kezeljük? Eszközöm Isten Igéje, vagy hagyom lelkemet tovább fürödni a harag fürdőjében, miközben testem leépgyökerez és elmémet felemészt, nyugalmas és békességemet elveszi az a harag, amivel csordultig van a szív és a száj is csak ezzel tud megtelni.

Efézus 4:29-32 : „²⁹Semmiféle bomlasztó beszéd ne hagyja el a szátokat, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják. ³⁰És ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki az ő pecsétje rajtatok a megváltás napjára. ³¹Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt. ³²Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsászatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.”

„Szelíden fogadjátok a belétek oltott Igét...” Csak hallgatjuk vagy készek vagyunk el is fogadni. Az Ige soha nemcsak a másoknak szól, hanem nekem. „⁵Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet.”(Mt5,5) Kedves Örökösök! Elő a szelídséggel! Nem a magunk igazságát kell már bizonygatni. Készek vagyunk arra, hogy szelíden odaálljunk az Úr elé és megvalljuk bűneinket? Szelíden tudjuk fogadni a belénk oltott Igét? Szükségünk van egyáltalán a belénk oltott Ige mindennapi adagjára? A belétek oltott Ige, meg tudja tartani a lelkéteket.”

Hiszem, hogy azért vagyunk itt és azért élünk Igével, mert mindnyájunk számára fontos a lelki állapotunk. Mert sokminden megfertőzi és mérgezi egy ember lelkét egy nap folyamán, s az Úr közelében a lélek tisztulhat, erősödhet, felemelkedhet és túl láthat mindazon, ami körülötte van.

„²²Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.” Legyünk őszinték legalább önmagunkhoz. Önmagunkban a problémát célozzuk meg és ne a másik embert.

A legtisztább tükör ma is egyedül Isten Igéje. Ne felejtsük el mit láttunk meg benne. Emlékezzünk azokra az Igékre és igehirdetésekre, amelyek után változtatni akartunk a dolgokon és személyekhez való hozzáállásunkon. Nem mindegy, hogy hogyan éljük a megengedett időnkét. Jövünk és elmegyünk elfelejtve mindent, vagy jövünk és úgy megyünk el, hogy készek vagyunk emlékezni is.

Készek vagyunk nem a haragnak, hanem az Istennek engedelmeskedni? Az Ige hallgatása és cselekvése egy összetartozó folyamat. Igazán azt teszi boldoggá cselekedete, aki nem feledékeny hallgató, amikor a szabadság tökéletes törvényébe tekint.

De az a kegyesség, ami a mindennapi életben nem terem hasznos gyümölcsöket, az nem csak álkegyesség, hanem önbecsapás is. Az önbecsapás rosszabb, mint a mások becsapása. Ez a fajta kegyesség hiábavaló. Mert a meg nem fékezett nyelv és harag nemcsak a magát kegyesnek hívőben tesz hatalmas károkat, hanem a környezetében is fertőz. Így sorvadnak el a „kegyes ember” kapcsolatai, sajnos még a szerettei is, minden, amit megérint nyelvével és haragjával.

Az Ige hallgatásból úgy lehet istentisztelet, ha készek vagyunk az Igéhez igazítani magunkat. S úgy nézünk bele abba a bizonyos tükörbe, hogy nemcsak ömberünk lepleződik le előttünk, hanem az új ember megy el a tükörtől, aki kész beengedni szívébe Isten szeretetét és engedi Isten Szentlelkének, hogy dolgozzon benne és rajta. A büntől szabaddá egyedül az Úr tehet.

Boldog vagy drága testvérem, ha az Úr már gyökerestől kitépte a harag minden gyökerét szívedből. Ha nem öntözgeted és ápolgatod tovább önmagadban indulataidat, sérelmeidet és haragodat.

Mert csak ebben az állapotodban tudsz igazán helyes istentiszteletet tartani. Ez az istentisztelet pedig nem korlátozódik a templom épületére, hanem egész életed istentisztelet lehet.

„²⁷Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.”

A meglátogatáson pedig elsősorban azt kell értenünk, hogy meglátjuk szükségleteiket. A szeretet pedig nem gyűjtöget, hanem ad. Ad annak, akinek szüksége van rá.

Egyedül Isten Igéjének erejével őrizhetjük meg magunkat a világtól, ami = haraggal, gyűlölködéssel, irigységgel, bosszúvágygal, rágalmazással és mindazzal, ami a másik embernek árthat.

Mit tanultunk ma drága testvéreim? Belenéztünk abba a tükörbe, amit Isten Igéje elénk tartott? Itt vagyunk, nézünk, hallunk s elmegyünk. Isten ma is szól az Ő népéhez.

Ő tegye áldottá Igéjét, hogy valóban szelíden fogadjuk a belénk oltott igét, amely meg tudja tartani lelkünk, s így leehet egész életünk az Úrnak szentelt istentisztelet. Ámen

Utóima: Kegyelmes Urunk!

Egyedül Neked akarunk ma énekelni. Hálásak vagyunk Neked azért a közösségért, amelyben hozzád imádkozhatunk és Neked énekelhetünk. Megvalljuk, hogy nagy erőforrás az életünkben látni és érezni, hogy nem egyedül kell a hit útján járni, hanem adsz társakat, családtagokat, ismerősöket, bibliaórai tagokat és gyülekezeti tagokat, akikkel egy Úrnak és Szabadítónak adhatunk hálát mindazért, amit napi szinten elvégzel az életünkben.

Segíts, hogy hadd tudjunk erősíteni és bátorítani a Te Szent Igéddel, Fiad szabadító erejével és kegyelmeddel, hogy Te az egész földet kézben tartod és igazgatód.

Imádkozunk a világ betegeiért, a hozzátartozókért, a családokért, az iskolás gyerekekért és fiatalokért. Könyörgünk az egyházi és állami iskolákért. Könyörgünk mindazokért a családokért a gyülekezetünkben, akik betegséggel küzdenek.

Eléd hozzuk a kórházban lévő testvéreket. Urunk Te őrizd életüket és gyógyítsd mindazokat, akik szívében ott van az irántad érzett szeretet. Kérünk, Te adj békességet és nyugalmat a szívekbe.

Kérünk ajándékozz meg bennünket benned való bizalommal, hogy mindvégig megálljunk a hitben. Segíts abban, hogy ne csak szánkkal tiszteljük Téged Urunk, hanem szívünkkel is. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „⁹Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”(1Jn1,9) Ámen

Ének: 846. Az utolsó ének az új református énekeskönyvből: „Áldjon meg téged, áldjon az Úr...”